

είλωτας

είλωτας, ο, ουσ. [<αρχ. εἴλωσ (= δούλος της αρχαίας Σπάρτης) + αιτιατ. -ωτα], ο είλωτας· (ειρωνικά ή υποτιμητικά) αυτός που δεν έχει προσωπική γνώμη ή προσωπική ζωή, αλλά εξαρτάται απόλυτα από αυτόν που υπηρετεί σκληρά: «όλοι οι πολύ πλούσιοι έχουν ένα σωρό είλωτες γύρω τους, που τους κάνουν τα κέφια και τα χατίρια τους»·

- δουλεύει σαν είλωτας ή δουλεύει σαν τον είλωτα, εργάζεται σκληρά, εντατικά, εξαντλητικά: «απ' το πρωί μέχρι το βράδυ δουλεύει σαν είλωτας για να θρέψει την οικογένειά του». Για συνών. βλ. φρ. δουλεύει σαν σκυλί ή δουλεύει σαν το σκυλί, λ. [σκυλί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας